

skulde have en stærk Indflydelse paa Ordningen af disse Forhold. Det ærede Medlem for Sæby (Pinstrup) ytrede, at han er overbevist om, at i Virkeligheden giver Bankerne Pokker i hele denne Ordning. Naar jeg ser bort fra denne Udtalelses drastiske Form, mener jeg, det ærede Medlem ikke har Uret. I Virkeligheden er dette slet ikke Spørgsmaal om Bankinteresser. Bankerne har ingen anden særlig Interesse i en betryggende Ordning af Omsætningsforholdene end den, at Bankerne er de, der i første Række kommer til at mærke Følgerne, om det økonomiske Liv gaar i Skudermudder. Dette er ikke et Spørgsmaal for Bankerne om direkte at tjene Penge eller det modsatte. Og det saakaldte Valutaraad, som er blevet dannet, er i sit Væsen egentlig rent privat. Det er Bankerne selv, der for at kunne samarbejde om den rimeligste og forstandigste Benyttelse af de Midler, der staaar til Raadighed, er enedes om at arbejde i Fællesskab og har anmodet Regeringen om at staa dem bi med at kunne faa Vejledning ogsaa fra andre Sider, særlig fra Erhvervenes Side. Det er frivilligt, at Bankerne har givet Afkald paa deres fulde Dispositionsfrihed hver for sig. Hvis man nu vil sige til dem: Vi ønsker slet ikke eders Assistance til dette her yderligere foreslaaede Skridt, vil Bankerne sikkert svare: Vi kan godt resignere, det er ikke nogen større Ulykke for os, vi har tilbuddet vor Bistand i en god Mening, og hvis man ikke har Brug for os, saa trækker vi os tilbage. Hvis man bebrejder Bankerne — hvad man gør —, at de under Krigen har været alt for eftergivende, at de har tilladt Folk at spekulere i udenlandsk Valuta — man tænker jo nærmest paa Valutaen i de krigsførende Lande, som har været de tabende —, og at de derved har foranlediget store Tab for Landet, ja, saa maa det erindres, at det er umuligt for selv alle Bankerne, om de gaar frem i Rad, at forhindre Folk i at spekulere, naar de kan finde Vej til at gøre det ved andre Midler end dem, som Bankerne stiller til deres Raadighed. Der er mangfoldige andre Kilder, gennem hvilke man har kunnet erhverve sig Mark eller hvilken som helst anden Valuta, og Bankerne selv har sikkert været dem, der allermindst har rakt Haand til slige Spekulationer. Men naar nu Bankerne kommer og siger: Lad os prøve at stoppe nogle af disse Huller, ad hvilke saa mange gode Penge er løbet ud, lad os faa lukket for dem, saa svarer man:

Nej, Vorherre bevares, vi vil ikke give Bankerne en saa uhyre Magt. Man kan ikke samtidig hermed bebrejde Bankerne, at de ikke paa Omraader, hvor de end ikke sidder inde med en saadan Reguleringsmyndighed som den, der her er Tale om, har hindret eller kunnet hindre Folk i at spekulere.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til dette. Hvis det høje Ting agter at beskæftige sig yderligere med Sagen, hvad der vilde være i højeste Grad at beklage, om det ikke gjorde, er det mig klart, at det maa ske gennem en Udvalgsbehandling. Kun der kan de forskellige Anskuelser blive fuldt ud belyst og komme til Afklaring overfor hinanden. Jeg vil ikke opgive Haabet om, at det maa kunne lykkes at finde en Udvej, som kan tilfredsstille de forskellige Standpunkter og afvæbne den Kritik eller rettere den Frygt, som fra forskellige Sider er kommet til Orde, for at Bestemmelser af denne Art skulde kunne komme til at virke skadeligt paa de økonomiske Interesser, som ingen har til Formaal at krænke, men tværtimod alle ønsker at bidrage af al Evne til at fremme.

Til sidst et Ord om et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Sæby rettede til mig, og som ikke staaar i direkte Forbindelse med denne Sag, nemlig hvorledes Regeringen vil stille sig med Hensyn til Slagteriernes Eksport, hvis der skulde blive Vanskeligheder, naar Slagterierne selv tager Arbejdet, Slagtningen og Afskibningen, i deres Haand. Jeg skal dertil sige, at Justitsministeren har sagt mig, at han allerede overfor Slagterierne har udtalt, at forsaavidt de tager Afskibningen i deres egen Haand, er det en Selvfølge, at det er Regeringens Opgave at drage Omsorg for, at de trygt og i fuld Arbejdsro kan foretage Afsendelsen af deres Produkter fra Esbjerg.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Os, der er Modstandere af denne Lov, kan det kun glæde, at det efter de Udtalelser, der er fremkommet, ser mørkere og mørkere ud for Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg paahørte som sikkert de fleste af Tingets Medlemmer med meget stor Interesse det dygtige Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen). Han